

Sygn. akt II Ka 361/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pałka

Sędziowie: SSO Wiesław Oryl

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r.

sprawy **A. P.**

oskarżonego z art. 279§ 1 kk;

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce;

z dnia 25 sierpnia 2014 r. sygn. akt. II K964/13;

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie o wymiarze kary pozbawienia wolności zawarte w pkt 1 i orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności zawarte w pkt 2;

II. na podstawie art. 279§1 kk w zw. z 60 §1 kk w zw. z art.60§6 pkt 3 kk stosując nadzwyczajne złagodzenie, orzeka wobec oskarżonego A. P. karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. P. w postępowaniu odwoławczym;

V. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 361/14

UZASADNIENIE

A. P. został oskarżony o to, że w dniu 3 lipca 2013 r. w miejscowości O. z parkingu przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...) o wartości 5.000 zł na szkodę E. P. w ten sposób, że przy użyciu oryginalnego kluczyka, w posiadanie którego wszedł w sposób nieuprawniony otworzył w/w samochód, a następnie zabrał go w celu przywłaszczenia, tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2014 r. wydanym w sprawie II K 964/13 uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym iż przyjął, że A. P. dopuścił się go mając ograniczoną w stopniu

znacznym zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, kwalifikując czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i za to na podstawie tych przepisów Sąd skazał go i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby wynoszący 2 lata. Sąd Rejonowy zasądził także ze Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. kwotę 531,36 zł za obronę z urzędu oraz zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku w całości na korzyść oskarżonego złożył jego obrońca. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k., co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia przez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności że oskarżony z ramienia firmy (...) odpowiadał wspólnie za czynności i wykonywał je w zakresie systemu informatycznego, tworzenia harmonogramów, montażu, tworzenia raportów zdjęciowych i powykonawczych, wykonywania audytów, raportów, udziału w szkoleniach, kontaktach, udziału w realizacji czynności zleconych, współpracy odbieranych i wysyłanych e-maili, osobiście uczestniczył w realizacji zleceń, wykonywał montaż zleceń, bo to bardzo ciężka praca fizyczna, czego E. P. nie była w stanie realizować, w związku z czym faktycznie był współwłaścicielem wypracowanych dochodów w firmie, a więc był uprawniony do korzystania na prawach współwłasności z samochodu – przy którego nabyciu brał udział podczas umowy kupna sprzedaży w W.,
2. obrazę przepisów prawa materialnego art. 279§1 k.k. ponieważ czyn oskarżonego zawiera znamiona art. 289§1 k.k.

W konkluzji apelacji skarżący obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o odstąpienie od wymierzenia kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy na korzyść oskarżonego A. P. jedynie w niewielkim stopniu zasługiwała na uwzględnienie, a to jedynie w części rozstrzygnięcia co do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary w sytuacji gdy oskarżony odpowiadał w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W zakresie wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów apelacji obrońcy. O ile zaświadczenie z firmy (...) sp. z o.o. było rzeczywiście nową okolicznością jednak obrońca przykłada do tego dowodu przesadnie dużą wagę. Wbrew stanowisku obrońcy z dowodu tego nie sposób wywieść wniosku jakoby oskarżony A. P. był współwłaścicielem pojazdu marki C. nr rej. (...). Z w/w zaświadczenia wynika jedynie, kto faktycznie wykonywał prace zlecane firmie (...) należącej do żony oskarżonego, pokrzywdzonej E. P.. Złożone przez obrońcę zaświadczenie z firmy (...) sp. z o.o. nie może natomiast podważyć prawidłowych ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy, że strony przed zawarciem małżeństwa podpisały w dniu 20 kwietnia (...) tzw. intercyzę. Sąd Rejonowy wprawdzie błędnie ustalił datę zakupu samochodu ma 4 lipca 2001r. podczas gdy w rzeczywistości umowę sprzedaży samochodu pokrzywdzona E. P. zwarła w dniu 4 lipca 2011r., jednak nie zmienia to, z uwagi na wskazaną wyżej umowę rozdzielności majątkowej, kto był wyłącznym właścicielem samochodu. Przez sam fakt użytkowania samochodu C. oraz pracy w firmie żony, oskarżony nie stał się współwłaścicielem pojazdu. W świetle prawidłowo ustalonego przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego, nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 279§1 kk.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony znajdował się w stanie psychicznym, który ograniczał w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Powyższe ustalenie nie doczekało się jednak odzwierciedlenia w przyjętych przez Sąd Rejonowy rozwiązaniach penalnych. Wprawdzie rzeczywiście w przypadku ustalenia działania w warunkach art. 31§2 kk ustawodawca nie obliguje Sądu do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, jednak nie decydując się na zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia, Sąd Rejonowy powinien wykazać dlaczego nie znalazł podstaw do zastosowania tej instytucji. Sąd Rejonowy poza przywołaniem faktu, że nadzwyczajne złagodzenie wobec sprawcy odpowiadającego w warunkach art. 31§2 kk, ma jedynie charakter fakultatywny, nie odniósł się do okoliczności sprawy. Zdaniem Sądu Okręgowego wobec oskarżonego A. P. zachodziły okoliczności wskazujące na potrzebę zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia orzeczonej kary. Oskarżony cierpi na chorobę psychiczną pod postacią hipomanii. Stan ograniczonej

poczytalności wywołanej chorobą powoduje, że oskarżony pomimo świadomości, że jego zachowania mogą być naganne, nie ma pełnego krytycyzmu. Oskarżony w dniu zdarzenia tj. 4 lipca 2013 poinformował żonę, że zabiera samochód. W dniu 23 sierpnia 2013r. sam odprowadził samochód do komendy Miejskiej Policji w O.. Szkada została zatem naprawiona, gdyż pokrzywdzona odzyskała auto. Te okoliczności umknęły uwadze Sądu Rejonowego przy wymiarze kary. Zdaniem Sądu Okręgowego spowodowały one, że kara pozbawienia wolności orzeczona w najniższym ustawowym wymiarze orzeczona przez Sąd Rejonowy nie była kara sprawiedliwa, gdyż taka karę można by orzec wobec sprawcy w pełni poczytalnego. Zdaniem Sądu Okręgowego skazywanie osób chorych psychicznie na kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszenie jej wykonania należy stosować wobec sprawców poważniejszych przestępstw niż wobec oskarżonego – sprawcę kradzieży z włamaniem samochodu żony, który następnie zwrócił. Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i stosując nadzwyczajne złagodzenie orzekł karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 godzin. Oskarżony, co wynika z zaświadczenia z firmy (...) sp. z o.o był sumiennym pracownikiem. Obecnie nie pracuje i utrzymuje się z prac dorywczych. Zdaniem Sądu Okręgowego obrany rodzaj kary i jej rozmiar z jednej strony spełni właściwie swoją rolę w zakresie prewencji ogólnej, albowiem lepiej unaocznia społeczeństwu nieuchronność kary niż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, a z drugiej strony będzie sprawiedliwą odpłatą za popełnione przestępstwo.

Sąd Okręgowy zasądził na rzecz adw. J. R. nieuiszczone koszty obrony z urzędu oskarżonego, a jego z uwagi na sytuację materialną zwolnił z obowiązków ponoszenia kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.